

Psalm 2: “De enige schuilplaats”.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

Opw. 462 Aan uw voeten Heer.

Wet (Tien geboden/Zaligsprekingen)

Psalm 40: 2, 3

Gebed

Kinderen: Hizkia

Psalm 18: 15

Inleiding op Psalm 2

Lezen: Psalm 2

Handelingen 4: 23-31

Zingen: Psalm 87 (Tekst: uit Levensliederen.)

Preek

Opwekking 614 Zie, hoe Jezus daar loopt in Jeruzalem

Gebed

Collecten

Psalm 93 (tekst uit: Levensliederen)

Zegen.

Kinderen: Hizkia.

Inleiding op Psalm 2:

Vorige week ging de preek over Psalm 1.

Over de boom aan het water. Over de wortels van je leven.

Vanmorgen gaat het over Psalm 2.

Want deze psalmen horen bij elkaar.

Dat kun je goed zien.

Dia.

Psalm 1 begint met “Gelukkig de mens, die niet meegaat met hen die kwaad doen....”.

Psalm 2 eindigt met “Gelukkig wie bij Hem schuilen”.

In Psalm 1 gaat het over je verdiepen in de wet van God.

In psalm 2 gaat het over het verdiepen van het verzet tegen God.

Ze zijn samen het voorportaal van de kathedraal, waarin de psalmen gaan klinken.

Psalm 1 gaat over de wortels van ons leven. Over levend water en over vrucht dragen.

Psalm 2 over de stormen, die over je heen kunnen razen. Over je schuilplaats. Over de Messias.

Psalm 2 wordt van alle psalmen het vaakste geciteerd in het Nieuwe Testament. Te vaak om al die teksten nu met elkaar te lezen. We lezen er een.

In Handelingen 4.

Dia.

Dan hebben Petrus en Johannes een man genezen, die al meer dan 40 jaar bij de tempel zat. Verlamd vanaf zijn geboorte. Elke dag bij de tempel gezet om te bedelen.

Als hij genezen is, looft hij God en vertelt hij overal en aan iedereen wat een wonder er in zijn leven is gebeurd.

Ook Petrus en Johannes kunnen niet zwijgen. Overal en aan iedereen vertellen ze over Jezus en de opstanding. Die verlamde man is het teken bij hun woorden: Jezus leeft!

Maar de oudsten en de Schriftgeleerden sturen de tempelwacht op hen af, nemen hen gevangen en onderwerpen hen aan een zware verhoring. En weer vertellen ze over Jezus en zijn opstanding. Ze kunnen niet zwijgen. Omdat het volk God loofde met die genezen man, moesten ze Petrus en Johannes nu wel laten gaan.

Preek:

De volken woeden.

Dia-rote lijn.

Dat kennen we.

Er is al jarenlang oorlog in Syrië. In Afrika. Aanslagen. Oorlogstaal in Noord-Korea. ISIS. Miljoenen mensen op de vlucht. Geweld. En het houdt maar niet op. Ondanks gesprekken in de VN.

De volken woeden. Machthebbers vechten om eer en bezit.

Ook Jeruzalem weet daarvan.

Egyptenaren, Filistijnen, Ammonieten, Assyriërs en Babyloniërs en Romeinen. Allemaal verschijnen ze voor de poorten om het volk en de koning en de tempel te vernietigen.

De volken woeden en koningen zijn uit op macht en eer.

En waartoe leidt het?

Tot niets.

Want zelfs de machtigste koning sterft en komt voor de Koning van hemel en aarde te staan.

De koning boven alle koningen.

Mensen willen graag een koning.

Duizenden mensen kijken "Blauw bloed" of volgen in deze dagen ademloos en geschokt de serie over prinses Diana en het Engelse koningshuis.

De mooiste verhalen beginnen dan ook vaak met de woorden: "Er was eens een koning....".

Denk aan de verhalen over koning Nebukadnessar, Alexander de Grote, keizer Augustus. Koning Arthur. Over Napoleon.

We bezoeken graag de paleizen.

Vergapen ons aan de macht en de rijkdom.

"Er was eens een koning....".

Hoe komt het, dat we toch altijd weer gefascineerd zijn door koningen en koninginnen?

Want de geschiedenis laat ons zien, dat er veel ellende door koningen is veroorzaakt. Uitbuiting.

Bloederige oorlogen. Overspel. Onrecht.

Als je alleen al naar de vorige eeuw kijkt. Naar koningen of presidenten als Stalin en Hitler. Mao en Mugabe. Miljoenen zijn er gestorven door hun hand.

En toch kijken we gefascineerd naar de koningshuizen en zoeken we leiders.

Hoe komt dat?

De Bijbel geeft het antwoord: we zijn erop geschapen om onder een koning te leven. Een koning die ons beschermt. Die ons leidt. Waar we bij kunnen schuilen.

Al die verhalen en mythen en verlangens onthullen onze diepe behoefte aan een koning.

En die Koning is er ook!

Er is een Koning boven alle koningen.

En als je deze koning afwijst, zul je een andere koning zoeken. Een held. Iemand, die je bewondert.

Die je trots maakt of veiligheid geeft.

Deze Koning gaf zijn volk daarom een koning. Koning op de berg Sion.

David.

Maar wel een heel bijzondere koning.

Hij was helemaal niet sterk. Hij was de jongste van zijn broers. Hij moest vluchten voor het geweld van zijn eigen zoon Absalom. Hij voelde zich vaak als een kleine vogel in het nauw.

Ja, en toch is deze koning David heel erg sterk.

Want hij is de Gezalfde. De messias.

Dat betekent, dat door koning David de grote Koning van het heelal in Jeruzalem regeerde. Door die kleine koning kwam de grote Koning je leven binnen. Niet voor niets noemt God David 'mijn zoon'. En God noemt ook zijn zonen 'mijn zoon'.

En in de zoon ontmoet je de Vader.

Maar dat is mooi: God is niet vaag of ver weg. Hij is heel concreet. Vindbaar. Je kunt God vinden op een heel echte plek: Jeruzalem. Op Sion. In de tempel. In de gezalfde.

Je kunt hem vinden op deze aarde.

In Jeruzalem woonde de Eeuwige God. Je kon daar vergeving zoeken. Je offer brengen. De feesten vieren. Je vond daar de richtlijnen voor je leven in de geboden. Muren als bescherming tegen vijanden.

Stel je voor: de Schepper van hemel en aarde, de almachtige Koning, liet zich vinden.

Waar zou je deze God vandaag kunnen vinden?

In zijn kinderen. Zijn gezalfden.

In de gemeente, waar zijn Geest woont. Waar zijn woorden klinken. Waar vergeving is en liefde.

Waar een tafel staat met brood en wijn en jij hoort erbij!

Een plek waar het gaat over de zoon van David, over Jezus.

En in deze Zoon, deze gezalfde, ontmoet je de Vader.

Er is een Koning. Een vredevorst. En je kunt hem vinden! Nog steeds!

Wat mooi.

Maar Psalm 2 vertelt dan over een vreselijke werkelijkheid.

Dia-rote lijn.

Over een verbijsterend raadsel.

Psalm 2 vertelt over het woeden van de volken. Over machthebbers, die zich tegen deze koning **verzetten**. Over wereldmachten, die samenspannen tegen de gezalfde en dus tegen de HERE zelf.

"Wij moeten hun juk afwerpen, ons van hun boeien bevrijden!", roepen ze.

Het gaat over haat. Oorlog. Legers die optrekken naar Jeruzalem. Mensen die hun eigen goden maken.

U moet goed begrijpen wat hier staat.

Als je dit leest, kun je denken dat die koningen en machthebbers gevangen zitten in een gevangenis.

En dat ze zich willen bevrijden van die boeien.

Maar zo is het niet.

Ze zitten niet gevangen. Ze zitten onder een juk.

Ze weten, dat er iemand boven hen staat. Een eigenaar.

Zoals bij ossen en paarden.

Ossen leg je een juk op als ze moeten ploegen. Paarden krijgen een bit in hun bek en teugels.

Een juk, teugels: er is iemand, die jou stuurt. Die jou een andere weg opstuurt, dan je misschien wilt. Iemand, die iets over jou te vertellen heeft.

Anders gezegd: er is een Schepper, een God, die jou maakte. Een God die er recht op heeft dat je naar hem luistert. Alleen al door het simpele gegeven, dat hij jou gemaakt heeft.

Maar dat willen die machthebbers niet.

Die willen zelf god zijn. Die willen vrij zijn en niet van God. Ze zijn van zichzelf.

Ja, en dat is ook de diepste impuls in ieder mensenhart: "ik wil dat juk afwerpen!".

Op de bodem van ieder mensenhart zit deze overtuiging: "Ik ben van mijzelf. Het is mijn leven en niemand hoeft mij te vertellen wat ik moet doen!".

Dat maakt geloven in schepping ook zo moeilijk. Want als je in schepping gelooft, dan moet er ook een schepper zijn. En als er een schepper is, die zo machtig is, dat hij hele sterrenstelsels maakt, ja, dan moet ik daar wat mee.

Dat is de waanidee, die de satan je voorzegt: "Scheur je los van deze God! Zonder hem heb je meer ruimte. Zonder hem word je pas echt gelukkig. Maak zelf uit wat goed of kwaad voor je is!".

Dat maakt banden tussen man en vrouw ook vaak zo moeilijk. Of tussen ouders en kinderen.

Ik wil zelf uitmaken wat ik goed of kwaad vind.

Dat is ook wat de hel tot hel maakt.

Dat is de plek waar deze woorden klinken: "Ik ben van mijzelf! Neem dat juk van mij af!".

Paulus zegt het in Romeinen 8 zo: "Onze eigen wil staat vijandig tegenover God, want hij onderwerpt zich niet aan zijn wet en is daar ook niet toe in staat".

Vijandig.

We hebben een koning nodig en tegelijk haten we deze koning.

Misschien zegt u nu: "Ja, maar dat is toch niet helemaal waar. Goed, er zijn mensen, die echt opstandig zijn of atheïst. En soms zijn ze dat ook omdat ze zoveel onrecht in hun leven hebben meegemaakt. Geloven in een goede God is voor hen geen optie meer".

Wie haat God nu echt?

Ja, dat lijkt zo.

Want enquêtes maken duidelijk, dat in Nederland veel mensen nog wel in een God geloven. Ook al gaan ze niet meer naar de kerk. In de grote steden wat minder, maar daarbuiten...

Toch ligt het anders.

De bijbel zegt niet, dat de mens vijandig staat tegenover het idee "god".

Het concept "god".

Veel mensen denken wel dat er iets moet zijn.

Maar de concrete God van de Bijbel, dát is wat anders.

De God van de Sinai, die zijn geboden geeft. De God die zegt "Wees heilig, want ik ben heilig".

De God die berouw vraagt.

De God die tegen je zegt "Neem je kruis op je en volg mij".

De God, die een band van liefde met je wil.

De God die gehoorzaamheid vraagt.

Die jou vraagt om te vergeven. Om te buigen.

Dát is wat anders.

Daar verzetten we ons tegen. Want je wilt vrij zijn: "Neem dat juk van mij af".

Daar ligt de strijd van ieder mens.

Ook in het hart van christenen.

Juist zij.

Want vaak denken we: "Ik ben geen goede christen. Ik doe vaak dingen, ik denk vaak dingen, die God helemaal niet wil. Ik koester verlangens, die rechtstreeks tegen God ingaan. Bidden vind ik vaak zo moeilijk".

Maar dat is niet waar.

Want dat je die strijd bij jezelf ziet en erkent, dat is het werk van de heilige Geest. Je worstel er mee, juist omdat je in God gelooft en hem niet kwijt wilt.

De enige manier om een vriend van God te worden is voor jezelf te erkennen, dat je zijn vijand bent.

Je wilt dat juk niet.

De Heilige Geest laat nog iets zien: **je hebt deze Koning nodig.**

Dia-rote lijn.

Want de almachtige God reageert op twee manieren op dat woeden van de volken. Op die koningen, die tegen hem in verzet komen.

Eerst: Hij lacht erom.

In gedachten zie je de almachtige op zijn troon zitten in de hemel. De grote Schepper.

De eeuwige.

Omringd door tienduizenden engelen. De aarde draait rond als een stofje in een oneindig heelal. En de sterfelijke mensen op die aarde durven zich tegen deze God te verzetten. Durven zich los te maken.

De HEER lacht erom. Het is bespottelijk.

Maar daarnaast is God ook woedend. Hij toorn, zegt de psalm.

En die woede, die toorn, is geen blinde drift.

Niet de gekrenkte, goedkope trots van een ijdele koning.

Het is de geweigerde liefde, de miskende goedheid van een Vader, die van zijn schepping houdt.

Zoals een Vader vol verdriet en woede raakt, als zijn zoon zijn leven vergooit door drank en drugs.

Hij was zo trots op hem. Hij had zoveel talent.

Maar hij wil maar niet luisteren. Gaat zijn eigen weg. Gebruikt het geld en de goedheid van de Vader voor zijn verslaving, die hem sloopt.

Mensen om hem heen zeggen tegen hem: "Joh, laat die jongen toch los! Je gaat er zelf aan kapot!".

Maar hij kan hem niet loslaten, want het is zijn zoon.

Hij heeft hem geboren zien worden. Hem in zijn armen gedragen.

Hij kan hem niet loslaten.

En daarmee eindigt ook deze psalm.

Want je zou verwachten, dat de Almachtige die koningen en machthebbers in een keer zou wegvagen. Hij zou het kunnen. En dat zegt de HEER ook heel eerlijk.

Maar dat gebeurt niet.

De psalm eindigt met een oproep. Een uitnodiging: "Onderwerp je aan de HEER. Toon ontzag. Bewijs eer aan zijn zoon en kus zijn voeten".

En dan die tere, laatste woorden: "Gelukkig wie schuilen bij hem".

En daar zit niets tussen.

Dia-rote lijn.

Of je kust de zoon en je schuilt bij hem. Dan ben je gelukkig.

Of je blijft je verzetten en dan word je gebroken.

Daar zit niets tussen.

Er is geen schuilplaats náást de Koning. Er is alleen een schuilplaats ín die Koning. In zijn liefde.

Daar zit niets tussen. Je hebt hem nodig.

Maar als je dat doet, áls je wilt luisteren, als je zijn juk op je neemt, dan ontdek je het grote geheim.

En dat is dit: **dat juk wordt je schuilplaats, je vrijheid.**

Zijn geboden worden je bloei. Dienen wordt je vrijheid. Buigen maakt je groot. Geven maakt je rijk.

Dat is het geheim.

Gods leiding, Gods geboden, zijn juk, geven je juist ruimte. Bewaren je tegen het kwaad, dat jou verslaaft.

Bijvoorbeeld: Er is een meisje dat op TV een viool-concert ziet. De vrouw op TV speelt zo mooi, dat dat meisje dat ook wil. Ze wil een beroemde violiste worden.

Hoe wordt ze dat?

Ja, door een beetje talent. Maar vooral door heel veel te oefenen.

Door discipline.

Door uren te oefenen. Door haar juk te dragen. Ze moet bijna aan haar viool vastgebonden worden.

Zoals een topsporter ook alles moet doen voor zijn sport. Op tijd naar bed. Geen alcohol. Elke dag uren trainen. Een juk.

Maar als ze dat doet en de tijd verder gaat, wordt dat juk haar geluk. Haar vrijheid. Haar talent van

dat meisje gaat bloeien. Het spelen gaat steeds meer vanzelf. Ze gaat zichzelf uitdrukken in haar

muziek, zoals een schilder na jaren oefenen zijn gevoelens op zijn doek terugvindt. De muziek wordt iets van haarzelf. Het juk wordt een zegen. Een schuilplaats.

Het is erg als je kind later bij je komt en tegen je zegt: "Papa, waarom hebben jullie mij geen muziekinstrument leren spelen?".

Die vader zal zeggen: "Dat wilden we wel, maar jij wilde niet oefenen. Je wilde vrij zijn...en...ja... nu is het te laat en is je talent verdord".

We hebben allemaal gaven. Van muziek. van leiding geven. Van wijsheid. Van gastvrijheid en zorgen voor anderen. Het bezoeken van zieken.

Onder het juk van de koning, zullen je gaven bloeien. Als je je leven niet in eigen handen neemt, maar in zijn helende handen legt en zegt: "HEER, maak er iets moois van!".

Zoals een plantje alleen kan bloeien in de handen van de tuinman. Zoals een grijze klomp klei alleen iets moois kan worden in de handen van de pottenbakker.

Kus de zoon. Onderwerp je aan hem.

Dat was toen koning David en de zonen van David.

Dat is nu de grote zoon van David: Jezus.

Jezus, die net als David, het verzet en de woede van de machthebbers kent.

Die zelfs voor hen stierf aan het kruis.

Kus deze Zoon en onderwerp je aan hem. Doe wat hij van je vraagt.

Ook als dat moeilijk lijkt.

Als je om je geloof wordt vervolgd.

Als trouw zijn in je huwelijk tegen alle pijn en verlangens ingaat.

Als vergeving schenken tegen al je gevoelens van boosheid ingaat.

Luister naar hem.

Hij is Koning.

Behandel hem dan ook als je koning. Verwacht veel van hem.

En vertrouw erop, dat luisteren naar hem je leven niet minder maakt, maar juist meer.

Zijn juk is een zegen.

Schuil bij hem en je zult gelukkig worden.

Amen.